

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI

18. ROČNÍK - BŘEZEN 2020 - ČÍSLO 191

FARNÍČEK

*„DAMATUJ, ŽE DRACH JSI
A V DRACH SE OBRÁTÍŠ“*

ÚVODNÍ SLOVO

Milé sestry a bratři, čtenáři Farníčku,

popeleční středou jsme vstoupili do postní doby. Tento výraz – název – nemám vůbec rád. Proč? Osvětlim vám to úvahou o postu z knížky *Ve víru víry* nazvanou „Pochmurný čas.“

„**Moje vzpomínky z dětství na postní dobu jsou pochmurné.** Nechápal jsem, proč je mně (a všem v kostele) najednou určováno, že se nemáme příliš dívat na televizi, chodit do kina, příliš jíst, že se máme vyvarovat všeho, co jeví jen známku přijemnosti. Z některých kazatelen jsem slyšel, co všechno nesmíme dělat a jak se máme co nejvíce zapírat. Bůh se mi tak dostával do podvědomí jako ten, který nám chce co nejvíce zkomplikovat život. A čím nám bude hůře, tím lépe...

Když jsem se pak v dospívání osamostatnil ve víře, byla jedna z prvních věcí, kterou jsem zkoumal, právě postní doba a půst. Z mého zkoumání nyní vím, že

v „postní době“ nejde v první řadě o půst. Půst je jedním z prostředků k něčemu důležitějšímu: totiž k obrácení. Ano, hlavní náplní postní doby není bezduchý půst a odříkání, ale obrácení se k někomu, kdo mi chce nabídnout něco víc, než to, čím právě žiji. Když se chci obrátit k tomu, kdo mi nabízí něco většího, musím nejprve odložit to, co mi v tom může překážet. V tom je podstata neustálého rozlišování, kudy mne Bůh chce vést, co mně nabízí a co je pro mne opravdu dobré. **Moudrost církve nám doporučuje tři nezbytné prostředky: Půst, modlitbu a almužnu.**“

O tom si můžete více přečíst v úvaze „**Postní praxe**“ na jiném místě Farníčku.

Aktivita ve farnosti, které nás v tom mohou podpořit, jsou tyto:

- Pobožnosti křížové cesty, které jsou každý pátek v 17:40 v kostele.
- Kající bohoslužby v neděle 8. 3., 22. 3., 5. 4. vždy v 16:00 také v kostele.
- Duchovní postní obnova v sobotu 14. 3. od 9 do 12:00 střídavě na faře a v kostele, která vyvrcholí možností svátostného smíření.
- A další aktivita Roku Božího slova v pátek 20. března od 18:55, kdy nám bude obrazy a slovem přiblíženo tajemství a poslání církve pod názvem **Dům slova.**

A závěrem: Můj nejoblíbenější název pro dobu postní zní: **Přípravná doba velikonoční.** Jednoznačně vyjadřuje, kam směřujeme: K oslavě a znovuprožití nejhlubšího tajemství naší víry, k Ježíšovu utrpení, smrti a vzkříšení, do něhož jsme byli ponořeni ve křtu a o vigíli obnovíme své křestní sliby.

Sestry a bratři, všem vám přeji i vyprošuji hluboké prožívání tohoto krásného i náročného období.

o. Josef

POSTNÍ PRAXE

Křesťan naplňuje postní dobu tím, že se neustále nechává vést Božím slovem a osvojuje si charakteristické projevy pokání (půst, almužna, modlitba), které je třeba nově vidět ve světle slov Pavla VI., která pronesl o Velikonocích 1967:

*„Každý musí zpytovat své svědomí, které poukazuje na nové požadavky dnešní doby“
(Populorum progressio, 47).*

Půst má nepochybně tělesný rozměr a kromě odepření si některých jídel se může dotýkat tabáku, zábavy apod. To ale není podstata postu, nýbrž vnější znamení *vnitřní* dispozice srdce.

Všechny vnější projevy mají dosvědčovat spasitelný obsah *svatého postu*:

Půst je znamením toho, že žijeme z Božího slova.

Kdo se nechce sytit Božím slovem, nepostí se opravdově. Ambroziánská liturgie říká: „Ty nás nesytiš pouze pozemským pokrmem, ale každým svým svátým slovem“ po vzoru Krista, který „víc než po pokrmu toužil po svatosti srdcí; jeho pokrm osvobozuje národy, jeho pokrmem je konat vůli Otce“.

Půst je znamením naší ochoty pracovat na zadostiučinění.

„Nepostíme se kvůli vzkříšení ani kvůli kříži, ale kvůli svým hříchům, vždyť se přibližujeme ke svátým tajemstvím“ (sv. Jan Zlatoustý).

Půst je znamením, že se zřikáme hříchu.

„Skutečně veliký půst, který se týká všech lidí, je zřeknout se všech nepravostí a nezřízených žádostí světa. To je dokonalý půst. Žijeme-li v tomto světě správně a zřikáme-li se nepravostí a nezřízených žádostí, pak skutečně dodržujeme čtyřicetidenní půst⁴⁴ (sv. Augustin).

Almužna je ovocem postu i všech omezení, která jsou s ním spojena.

Nejedná se ale o pouhou snahu zajistit přežití těm, kdo nespravedlivě trpí. Dnes se křesťanská almužna musí spojit s úsilím o nastolení spravedlnosti a obnovu společenských struktur. Takto chápaná almužna se stává nástrojem, jímž křesťané prosazují nastolení nového společenského řádu.

Také modlitba má původ v postu, prožívaném ve světle Božího slova.

Rodí se jen tam, kde člověk vytrvale *naslouchá* Božímu slovu - především ve *společnosti*. V době postní se křesťané, rodiny a ostatní společenství mají častěji shromažďovat kolem Písma svätého, hledat nové možnosti vzájemného naslouchání (proč třeba občas nevypnout večer televizi?) a svým společným „Amen“⁴⁴ odpovídat na pozvání Boha smlouvy.

SLAVIT V DOBĚ POSTNÍ EUCHARISTII ZNAMENÁ:

- s Izraelem a Ježíšem (*pod jeho vedením a inspirování jeho kázáním*) znovu projít pouští, místem zkoušek a upevnění víry;
- naučit se denně žít z chleba pouště - ze Slova, kterým je sám Kristus.

POSELSTVÍ PAPEŽE FRANTIŠKA K POSTNÍ DOBĚ 2020

„Kristovým jménem vyzýváme: Smiřte se s Bohem!“ (2 KOR 5,20)

• **NASLOUCHÁNÍ BOHU, ROZHOVOR S NÍM, OBRÁCENÍ SRDCE, SVÁTOST SMÍŘENÍ**
Milé sestry, milí bratři, i v tomto roce nám Pán dopřává příhodný čas, abychom obnovili svá srdce a připravili se na slavení velikého tajemství smrti a zmrtvýchvstání Ježíše Krista, které je základem křesťanského života.

VELIKONOČNÍ TAJEMSTVÍ, ZÁKLAD OBRÁCENÍ

Křesťanská radost tryská z naslouchání a přijetí radostné zvěsti o Ježíšově smrti a zmrtvýchvstání. Shrnuje tajemství lásky, která je „velmi reálná, velmi pravdivá, velmi konkrétní, takže nám nabízí vztah upřímného a plodného dialogu“. V této postní době roku 2020 bych se proto chtěl na každého křesťana obrátit slovy, která jsem napsal mladým lidem v apoštolské exhortaci *Christus vivit*. **„Pohled’ na rozepjaté paže ukřižovaného Krista a dovol, ať tě stále znovu zachraňuje. A když přijdeš vyznat své hříchy, pevně věř v jeho milosrdenství.“** Ježíšova smrt a jeho zmrtvýchvstání nepatří do minulosti: moc Ducha Svatého je stále aktuální a skrze víru nám dovoluje hledět na Kristovo tělo a dotýkat se ho v mnoha trpících.

NALÉHAVOST OBRÁCENÍ

Prospěje nám rozjímat do větší hloubky o velikonočním tajemství, díky kterému jsme obdrželi Boží milosrdenství. Jde o dialog od srdce k srdci, od přítele k příteli. V postním čase je proto velice důležitá modlitba. V tomto příhodném čase se tedy nechme vést jako Izrael na poušti, abychom konečně zaslechli hlas našeho Snoubence a s větší hloubkou a ochotou mu dali v sobě zaznít. Čím více se necháme vtáhnout do jeho slova, tím více se nám podaří zakusit jeho nezištné milosrdenství.

VÁŠNIVÉ BOŽÍ ROZHODNUTÍ VÉST DIALOG SE SVÝMI DĚTMI

Pán nám znovu nabízí příhodný čas k našemu obrácení. Nemůžeme to nikdy brát jako samozřejmost. Tato nová šance by v nás měla vyvolat vděk a zbavit nás lhotejnosti.

V Ježíši ukřižovaném, se kterým Bůh „jednal kvůli nám jako s největším hříšníkem, abychom my skrze něho byli spravedliví u Boha“, toto rozhodnutí došlo až k tomu, že na Syna dopadly všechny naše hříchy. Skrze velikonoční tajemství svého Syna chce Bůh navázat dialog s každým člověkem.

BOHATSTVÍ, KTERÉ JE TŘEBA SDÍLET, NIKOLI HROMADIT PRO SEBE

Velikonoční tajemství jako střed našeho života znamená soucítit s Kristovými ranami, které jsou přítomné v nevinných obětech válek, v mocichtivém zneužívání života od početí až po stáří, v nejrůznějších formách násilí a přírodních katastrofách, v nespravedlivém rozdělení přírodního a nerostného bohatství, v jakékoli formě obchodu s lidmi, v honbě za ziskem, která se stává formou modloslužby. I dnes je důležité zvát všechny lidi dobré vůle, aby se dělili o svůj majetek s těmi, kdo almužnu nejvíce potřebují. Na datum 26. až 28. března postní doby 2020 jsem proto svolal do Assisi mladé ekonomy, podnikatele a change-makers, aby přispěli k vytvoření spravedlivější a inkluzivnější ekonomie ve srovnání se současnou. Pro nadcházející postní dobu prosím o přímluvu Nejsvětější Pannu Marii, abychom přijali výzvu nechat se smířit s Bohem, abychom zaměřili pohled svého srdce na velikonoční tajemství a obrátili se k otevřenému a upřímnému dialogu s Bohem. Budeme se tak moci stát tím, co Kristus říká svým učedníkům: solí země a světlem světa.

HOSPODAŘENÍ FARNOSTI V ROCE 2019

PŘÍJMY

DOTACE (ZLÍNSKÝ KRAJ, MĚSTO FRYŠTÁK)	46.000
OSTATNÍ PŘÍJMY - SBÍRKY, DARY, NÁJMY	722.412
PŘÍJMY CELKEM	768.412

VÝDAJE

STAVEBNÍ PRÁCE - PRESBYTÁŘ	228.652
NÁKLADY NA ENERGIE	136.420
ODESLANÉ SBÍRKY	141.648
OSTATNÍ NÁKLADY - DROBNÉ OPRAVY, BOHOSLUŽEBNÉ VÝDAJE	135.508
VÝDAJE CELKEM	642.228

REKAPITULACE STAVU FINANČÍ

STAV ÚČTU K 1. 1. 2019	393.778
STAV POKLADNY K 1. 1. 2019	8. 604
CELKEM NA ZAČÁTKU ROKU	402. 382

STAV ÚČTU K 31. 12. 2019	525.178
STAV POKLADNY K 31. 12. 2019	3.388
CELKEM NA KONCI ROKU	528.566

FRYŠTÁK

SVĚTEC MĚSÍCE – SV. VÁCLAV (903 – 929 – SPIŠE 935)

Z první staroslovanské legendy o svätém Václavu v podání nejautentičtjším.

Text charvatsko - hlaholskych brevijů v překladu J. Vašici (kráceno):

Byl jeden kníže v Čechách jménem Vratislav a jeho žena se zvala Drahomíra. I narodil se jim prvorozený syn a na křtu dali mu jméno Václav. Podle staré tradice se narodil kol. r. 907 na Stochově u Libušina. Když povyrosl a bylo třeba mu udělit postřiziny, otec jeho Vratislav pozval k nim jednoho biskupa. V chrámě svatě Marie byla proň odezpívána mše, potom biskup vzal hocha a postavil jej na rohu stupně před oltářem a požehnal jej slovy: „Pane Ježíši Kriste, požehnej tohoto hochu, jako jsi žehnal všechny své spravedlivé!“

Václav požehnáním tohoto biskupa počal růst chráněn milostí Boží. Jeho bába Ludmila dala jej vyučit v knihách

slovanských pod vedením kněze a on si dobře osvojil jejich smysl. Vratislav pak jej poslal do Budče, tam hoch počal se učit knihám latinským a osvojil si je dobře. Když otec jeho Vratislav zemřel, dosadili Češi na dědičný trůn jeho syna, knížete Václava. On i jeho bratr Boleslav byli ještě malí. Ale matka jejich, Drahomíra, zajistila zemi a spravovala lid, dokud Václav nedospěl. Boleslavovi, bratru jeho, který byl proti němu naveden, zasel ďábel zlobu do srdce, aby jej zabil. Kdykoliv se někde slavilo posvěcení chrámu, jezdíval Václav na ono místo. V neděli na svátek Kosmy a Damiána navštívil jim zasvěcený kostel v hradu Boleslavově. Když vyslechl mši, chystal se vrátit domů do Prahy. Ale Boleslav jej zadržel řka: „Proč odcházíš bratře? Vždyť máme i zdravý nápoj!“ Václav tedy vjel na koni s družinou do Boleslavova příbytku. Časně ráno zvonili na jitřní. Jakmile Václav uslyšel zvon, vstal a šel na jitřní. Hned v bráně jej dostihl Boleslav. Václav se naň ohlédl a řekl: „Bratře, včera jsi nám dobře posloužil!“ - K uchu Boleslava se naklonil ďábel a zkazil jeho srdce, že mu odpověděl: „Nyní ti chci lépe posloužit!“ Po těchto slovech udeřil jej mečem po hlavě. Václav se obrátil proti němu a řekl: „Co tě napadlo, bratře?“ A v obraně jej uchopil a srazil na zem. Tu přispěchal jakýsi Tuža a tál Václava do ruky. Ten poraněn pustil bratra a běžel do chrámu. Další dva, řečení Tira a Česta, ubili jej v bráně chrámové. Hněvsa pak přiskočil a probodl mu bok mečem. Václav ihned vypustil svou duši se slovy: „V ruce tvé, Pane, poroučím ducha svého!“ Vrahové odešli a nechali Václava rozsekaného. Tu kněz Krastěj vzal a položil jej před chrám a přikryl plachtou. Jakmile uslyšela matka, že její syn byl zavražděn, přišla a hledala jej. A když ho spatřila, s pláčem padla na jeho srdce, údy jeho těla umyla a oblékla v příbytku knězově a pak jej zanesla a položila do chrámu. A poněvadž se bála, že bude zavražděna též utekla do Charvát. Boleslav povolal kněze Pavla, aby vykonal modlitbu nad Václavovým tělem. Pohřbili potom úctyhodné tělo Václava, dobrého a spravedlivého ctitele Božího a milovníka Kristova. Tak byl zabit kníže Václav, 28. měsíce září. Pak 4. den měsíce března jej uložili v kostele svätého Víta po pravé straně oltáře dvanácti apoštolů, kde sám určil při stavbě chrámu. Ať Bůh umístí jeho duši v lůně Abrahámově, Izákově a Jakubově, kde odpočívají všichni spravedliví a čekají na vzkříšení svých těl v Kristu Ježíši, Pánu našem, jemuž sláva patří na věky.

DOKONČENÍ Z PŘEDCHÁZEJÍCÍ STRANY

Rodištěm sv. Václava je město Stochov (u Kladna). Z radosti nad narozením svého syna na knížecí tvrzi vetkla prý *Drahomíra* do země snítku, z níž vyrostl tzv. Svatováclavský dub. Rok narození předního českého patrona je udáván v rozmezí let 903 - 907, zatímco rok jeho mučednické smrti nemusí být 929, nýbrž 935. Jisté je, že přenesení ostatků sv. Václava ze Staré Boleslavi do chrámu sv. Víta se událo třetí rok po jeho smrti, 4. března (932 nebo 938). Smrt sv. Václava pomstil zabitím jeho vrahů Václavův věrný druh, panoš Podiven, jenž byl pak sám nepřáteli oběšen na stromě u Staré Boleslavi.

S Václavovým životem je spjata stavba chrámu sv. Víta a knížecího paláce na Hradčanech. Okolo jeho smrti však zůstávají otazníky. Násilné odstranění knížete lze sice vysvětlit tím, že Václav byl v očích družiníků a rodové šlechty příliš zkompromitován paktováním s Jindřichem Ptáčníkem, historikové si však lámou hlavu nad skutečností, proč Boleslav nechal po třech letech přenést Václavovy ostatky do Prahy. Každý nový vládce přece odstraní jakoukoliv památku po svém předchůdci. Nechce se příliš věřit, že Boleslavovo srdce změnilo jen pokání a svědomí, jak se tradičně uvádí.

Z politické potřeby a z vnitřního přesvědčení přispěl k oslavě kultu sv. Václava a jeho babičky sv. Ludmily sám Karel IV. Sestavil *Novou historii o sv. Václavu, mučedníku a českém vévodovi*, liturgicky zaměřené dílo, součást kněžských hodin, breviáře. Do nového zpracování vložil nový obsah v pojetí funkce postavy knížete Václava v rámci slovanské tradice a jejího státoporného poslání. Svatováclavský kult působil tak k upevnění české státnosti a českého národního sebevědomí. Do ochrany zemského patrona knížete Václava byla svěřena česká svatováclavská koruna jako viditelný symbol země České koruny. V r. 1346, ještě před výstavbou kaple sv. Václava v pražské katedrále, dal Karel IV. upravit světcův hrob. V r. 1358 nechal zhotovit zlaté obložení Václavovy lebky a postavit světci zlatý náhrobek dekorovaný drahými kameny. To byly rozhodující momenty v dějinách šíření svatováclavské úcty a zároveň osudové chvíle pro formování českého křesťanského cítění.

První kostel mu byl zasvěcen již v roce 972 v Praze na Proseku. Na začátku 14. stol. mu byl zasvěcen jeden z oltářů v bazilice sv. Petra ve Vatikánu a od r. 1670 je jeho svátek v celocírkevním kalendáři.

*Svatý Václave, vévodo české země,
kníže náš, pros za nás Boha, svatého Ducha!
Kyrie eleison.*

*Ty jsi dědic české země, rozpomeň se na své plémě,
nedej zahynouti nám ni budoucím, svatý Václave!
Kyrie eleison.*

*Pomoci my tvé žádáme, smiluj se nad námi,
utěš smutné, zažeň vše zlé, svatý Václave!
Kyrie eleison.*

*Nebeské jest dvorstvo krásné, blaze tomu, kdo tam dojde,
v život věčný, oheň jasný svatého Ducha.
Kyrie eleison.*

vybral o. Josef

JAK VYCHOVAT DČERU?

Pár impulzů pro matky k výchově dcer od prvních let až k prahu dospělosti.

Připrav se na ten nejdůvěrnější a nejbouřlivější láskyplný vztah, jaký kdy zažiješ s výjimkou vztahu, který jsi měla se svou matkou.

Sleduj, jak se baví se svými panenkami. Zjistíš tak, jak mluvíš ty s ní.

Nech ji, ať spadne. Nech ji, ať se zvedne. Nech ji, ať si vypěstuje odhodlání.

Pamatuj na to, že tě neustále sleduje – jak se staráš o rodinu, jak přistupuješ k Bohu, jak si umíš v životě poradit.

Pamatuj, že tajemství hlubokých, otevřených rozhovorů v době jejího dospívání spočívá v tom, že s ní budeš tímhle způsobem mluvit už během jejího dětství.

Uvědom si, že jedním z tvých nejdůležitějších úkolů je, abys jí vštíčila vědomí vlastní hodnoty – abys jí pomohla definovat, kdo je. Jinak to za tebe udělá někdo jiný.

Pamatuj, že když bude vědět, že s ní maminka je v těžkých chvílích, bude se umět sama obhájit.

Dopřej jí trochu svobody. Umožni jí, aby se poučila z vlastních chyb, dokud o moc nejde.

Na druhém stupni už se dá poznat, jakým nadáním Bůh tvou dceru obdařil. A jestli ho skutečně využívá.

I ten nejzdravější vztah mezi matkou a dcerou bývá poznamenaný vzpourou. Obejmi ji, modli se za ni a čekej, až se vrátí.

Od malička si s ní povídej o svých očekáváních a morálních hodnotách. Pokud budeš čekat až do její puberty, bude příliš pozdě.

Pouč ji, že ženu odlišuje od dívky ochota přijmout zodpovědnost za vlastní život.

Poučovat dceru o Bohu je podobné, jako ji poučovat o sexu. Nemůžeš jí vysvětlit všechno najednou – učíš ji svým každodenním životem.

Povzbuzuj ji, aby se modlila za lidi, se kterými nevychází. Jednoho dne to můžeš být i ty.

Řekni jí, aby se nesnažila být lepší než muži. Ať je prostě lepší jako žena.

I když to může být sebetěžší, přijímej její omluvy. A to s láskou.

Uvědom si, že i když se často odtahuje, dohaduje a má své nálady, přijdou chvíle, kdy nebude chtít nic jiného, než si s tebou popovídat.

Říkej jí, kolik radosti ti přinesla do života.

Vybráno z knihy *Máma a dcera* od M. Harrisonové a H. Harrisona,

BIBLE V MÉM ŽIVOTĚ

Věříme, že Boží vůle pro člověka se nic nevyrovná. Bohem stvořený člověk má být nadpozemsky šťastný - blahoslavený. Cestu k takovému štěstí naznačuje první starozákonní žalm.

CO NEDĚLÁ

**Blaze muži,
který se neřídí radami svévolníků,
který nestojí na cestě hříšných,
který neseďává s posměvači...**

CO DĚLÁ MÍSTO TOHO

**...nýbrž si oblíbil Hospodinův
zákon a nad jeho zákonem
rozjímá ve dne i v noci.
Je jako strom zasazený u tekoucí
vody, který dává své ovoce
v pravý čas, jemuž listí neuvadá,
vše, co podnikne, se zdaří.**

V době po seslání Ducha Svatého apoštol Pavel nabádal křesťany, aby se proměňovali obnovou své mysli (Božím slovem), která vede k poznání Boží vůle pro každodenní život. Církev stále doporučuje všem věřícím častou četbu Božího slova, a to jako součást modlitby, při které Boha oslovujeme a zároveň mu při četbě nasloucháme.

Když naši mysl zaměstnáváme Božím slovem, opakovaně ho čteme, zapisujeme si ho a hluboce o něm přemýšlíme, náš mozek se proměňuje. Rostou v něm zdravé nervové buňky, které se rozvíjejí jako stromy. Platí to však i opačně, protože mozek je nástrojem naší mysli. Nejlépe pracuje, když prožíváme stav klidu a pokoje, je Bohem uzpůsobený pro práci s pozitivními emocemi založenými na lásce, radosti a štěstí.

V negativním rozpoložení (strach, úzkost) dobře nepracuje. Tyto procesy jsou dnes vědecky prokázány.

Pokud nepřijmeme odpovědnost za to, co vpouštíme do své mysli a čím ji zaměstnáváme, můžeme očekávat mysl zamořenou toxickými myšlenkami, které vyvolávají negativní změny v mozku a následně v celém těle.

Bůh však stvořil náš mozek tak, že se neustále mění podle myšlenek, kterými se zabýváme v mysli. Proto je možné si bez ohledu na okolnosti každý den volit radost, jak k tomu nabádá sv. Pavel v listu Filipským:

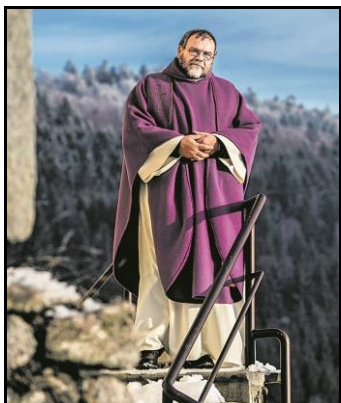
Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám, radujte se!

Vaše mírnost ať je známa všem lidem. Pán je blízko.

Netrapte se žádnou starostí, ale v každé modlitbě a prosbě děkujte a předkládejte své žádosti Bohu. A pokoj Boží, převyšující každé pomyšlení, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši.

Pokud nám chybí víra v moc Božího slova, která by nás k pravidelnému otevírání Bible rozhýbala na základě příslibů ve výše uvedeném žalmu, můžeme k tomu dojít logicky. Věda dnes ve shodě s vírou potvrzuje, že mysl je nadřazená mozku a že pravidelná meditace Božího slova je nejlepším pokrmem pro náš mozek a následně celkové zdraví člověka.

KNIHA - ZÁZRAK V NERATOVĚ

Z monumentálního kostela zbylo jen torzo a v Neratově žilo pár posledních obyvatel. Dnes na toto poutní místo smíření přijíždějí tisíce lidí a Sdružení Neratov dává naději a práci stovkám lidí s hendikepem. Tuto neuvěřitelnou proměnu, kterou lze bez nadsázky označit za zázrak, způsobil o. Josef Suchár. Kněz, který až do revoluce nemohl veřejně působit, dokázal pro své smělé plány nadchnout i ostatní. V rozhovoru vypráví o tom, jak se mu Neratov podařilo vzkřísit. Otevřeně a bez frází mluví i o mnoha dalších věcech, které se týkají jeho, víry, služby druhým, společnosti a církve.

UKÁZKA Z KNIHY.

Je Neratov místem psychického uzdravení a smíření?

Záleží na tom, jestli skutečně chceme. Věřím, že platí ono biblické: „Cokoliv svázete na zemi, bude svázáno na nebi. Cokoliv rozvázete na zemi, bude rozvázáno na nebi.“ Takzvaný Petrův primát, který je v církvi stále přítomný. Podobně jako: „Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny. Komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“

Proto se tady v kostele modlíme každé poledne modlitbu Edith Steinové o smíru a o jednotě v různosti. Prosíme, abychom různost a svobodu každého dokázali ctít, aby je tady Boží milost mohla zasáhnout. I všechny bohoslužby, které tu slavíme, mají v sobě tuto prosbu – aby ji tady lidé nalézali.

Věřím, že když se modlí lidé, kteří Mu důvěřují, tak je Bůh vyslyší. Konkrétní forma už je na Bohu a na tom daném člověku. On to vždy udělá tak, jak je to pro člověka nejlepší. Bůh jde vždy za člověkem, dělá první krok. Dotek Boží milosti někdy vidím i u lidí, kteří za Ním ještě nejdou. Vidím, jak na ně působí krása tohoto poutního místa, okolní přírody i láska lidí, kteří se tu starají o postižené.

A to je síla mnohem větší než naše slabosti!

P. JOSEF SUCHÁR

Většinu svého kněžského života pomáhá závislým a lidem bez domova.

„Jedním z mých snů bylo, že je vezmu sem a tady nebudeme nikomu vadit. Zároveň jsem chtěl kostel Nanebevzetí Panny Marie obnovit jako poutní místo v pomoci potřebným a zvláště dětem. A tak jsme tu ze začátku měli pěstounské děti, děti s mentálním nebo fyzickým postižením a do toho lidi se závislostmi a psychickými poruchami,“ vypráví o. Josef Suchár nad hrnkem teplého čaje v místní hospůdce.

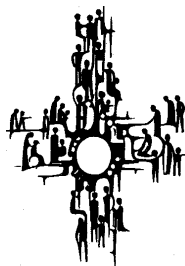
Přiznává, že časem si museli vybrat, protože obě skupiny lidí nešly dohromady, a tak se rozhodli nadále pomáhat jen dětem a postiženým.

Neratov je dnes součástí obce Bartošovice v Orlických horách v okrese Rychnov nad Kněžnou.

Vydalo Karmelitánské nakladatelství v roce 2018

Cena 296,- Kč

1.3. 1. neděle postní
 8.3. 2. neděle postní
 15.3. 3. neděle postní
 19.3. Slavnost svatého Josefa
 22.3. 4. neděle postní
 25.3. Slavnost Zvěstování Páně
 29.3. 5. neděle postní

SLOVO BOŽÍ, VÍRA A LÁSKA

Slovo Boží, jeho zjevení se ve skutcích a slovech, je zprostředkováno svatými spisovateli, proroky, apoštoly i ústy samotného Ježíše, **se vlévá do Písma svatého,** což je kniha, která zaznamenává, uvádí, obsahuje toto **Slovo Boží.**

Text listu Židům nám popisuje sílu Slova: „Slovo Boží je živé, mocné, ostřejší než jakýkoliv dvojitý meč, proniká až do rozhraní duše a ducha, kosti a morku a rozsuzuje touhy a myšlenky srdce.“

1. Jak Slovo Boží především vyjadřuje svou sílu?

Tím, že podněcuje víru. Božímu slovu odpovídá víra člověka. **Slovo je součástí Boha,** Bůh, který tvoří jeho součást, se zjevuje, dává sám sebe, vypovídá o sobě, zve, slibuje, soudí, přikazuje, nabádá.

Víra je součástí člověka, odpověď, kterou člověk dává Bohu. Člověk naslouchá, dostává, přijímá, je poslušný, nechává se prozařovat, přitahovat, povzbuzovat, utěšovat, posilovat, uvádět v nadšení Slovem, jímž nám Bůh sděluje své tajemství lásky.

2. Projevem působení Slova přijatého ve víře člověka je láska

Z tohoto jednoduchého nástinu procesu spásy můžeme vyvodit velmi významné závěry pro náš duchovní život. **Chceme růst v lásce? Rozšířme kořeny víry tím, že se otevřeme a budeme naslouchat Slovu.** Bylo by zbytečné žádat, aby bylo ve společenství více lásky, jestliže v něm neroste víra, a je marné žádat více víry, jestliže není hluboce nasloucháno Slovu. Tento postup - **Slovo, víra, láska** - představuje **vyváženou skutečnost celého duchovního života.**

A bohužel tento postup bývá často znevažován a opomíjen...

Každý z nás, kdo správně spatřuje v lásce a odpovědi na potřeby člověka něco skutečně naléhavého, něco, co tepá v srdci církve, **měl by právě proto považovat prioritu Slova, naslouchání Slovu za prapůvodní nutnost Boží církve.**

V postní době slyšíme v liturgii biblické texty, které hovoří o Boží lásce a vyzývají nás ke změně života. Dokončete jednotlivé věty. Můžete použít náповědu pod textem nebo si úryvky vyhledat podle citací v Bibli.

Když se postíte, nedělejte ztrápený obličej jako...

*Mt 6,16

Když dáváš almužnu, ať neví tvoje levice, co dělá tvoje...

*Mt 6,3

Obráťte se a věřte...

*Mk 1,15

Je-li Bůh s námi, kdo...

*Řím 8,31b

Bůh dokazuje svou lásku k nám tím, že Kristus umřel za nás, když jsme ještě byli...

*Řím 5,8

Když se někdo domnívá, že stojí, ať si dá pozor, aby...

*1 Kor 10.12

Tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl...

*Jan 3,16

Smiluj se nade mnou, Bože, pro své...

*Ž! 51,3

Obráťte se ke mně celým svým...

*Jl 2,12

Ježíš řekl: Kdo z vás je bez hříchu, ať první po ní hodí...

*Jan 8,1-11

Náповěda: evangeliu; hříšníky; kamenem; milosrdenství; nepadl; pokrytci; pravice; proti nám; srdcem; život věčný.

Tajenka z minula – Dobrý podnik má dobré ...ředitelství
FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Josef Brtník, Mgr. Pavel Nášel

VYCHÁZÍ MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST FRYŠTÁK, P. I. STUHLÉHO 25,

763 16 FRYŠTÁK, TEL: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

UZÁVĚRKA PRO VAŠE PŘÍSPĚVKY VŽDY DO 20. DNE V MĚSÍCI

VYŠLO 7. 3. 2020 V NÁKLADU 200 KS.